

3

březen
2013

Košířský farní list

březen

VÍRA V PÍSMU SVATÉM

V závěru tohoto měsíce budeme slavit vrcholné tajemství naší víry – vzkříšení našeho Pána. Také svatopostní příprava na tuto slavnost je ve znamení víry. Svou víru očistíme od zbytečných nánosů, obděláváme ji a kypříme ji modlitbou, půstem, praktickými skutky milosrdenství, ale také

inspirací z četby a rozjímání Písma svatého. Ti, kteří se mezi námi připravují na přijetí iniciačních svátostí – křtu, biřmování a eucharistie se již určitým způsobem podílejí na této cestě duchovního života. Jsou uváděni do křesťanského života. Víru v Krista spolu s námi prohlubují a rozvíjejí. Máme je ve víře doprovázet a podporovat.

Evangelista Jan v 20. kapitole svého evangelia zachycuje rozhovor Zmrtvýchvstalého Pána s apoštolem Tomášem. Ten uvěřil na základě toho, co viděl, slyšel a čeho se mohl dotýkat při zjevení Pána. O těch, kterým se této možnosti nedostalo Pán prohlásil: „Blažení, kteří neviděli, a přesto uvěřil“. A to jsme my.

V Roce víry si více uvědomujeme tento nesmírně vzácný dar a zkoumáme jej z nejrůznějších hledisek. Jedním z nejzávažnějších inspiračních zdrojů víry je Písmo svaté, jak je v něm víra přítomná, jak se ukazuje v životě biblických lidí.

Starý zákon

Víra není na prvním místě souhrnem pravd, kterým je třeba věřit, ale odpovědí člověka na Boží povolání, důvěřivým a otevřeným postojem vůči Bohu. (Nelze však toto pojetí stavět proti depozitu fidei – pokladu víry, obsahu věroučných pravd, které vyznáváme. Jde o komplementaritu obojího.) Opakem víry jako pozitivního postoje vůči Bohu je neposlušnost, vzpoura vůči Bohu (Num 14,11; Dt 1,26). Základem víry je Smlouva, kterou si Bůh vyvolil svůj lid. Vírou vyvolený národ přijímá nabídku smlouvy. Víra se rovná věrnosti smlouvě a nevěrnost je odpadem od smlouvy, modloslužbou a cizoložstvím.

Prototypem věřícího je praotec Abrahám, který vírou přijal Boží zaslíbení. Tato víra mu byla započtena jako spravedlnost (Řím 4,18). V období izraelského národa má víra nejdříve *kollektivní ráz* (Ex 4,31; 14,31; 19,9; Žl 106,12). V pozdějších prorockých knihách vystupuje myšlenka, že víra je *osobním rozhodnutím a postojem* (Iz 28,16; 40,31; Žl 91,116).

Víra není jednotlivým úkonem, ale celkovým postojem člověka vzhledem k Bohu, který zahrnuje celý život. Víra je bezvýhradným Amen, Ano, vůči Bohu. Slovo Amen vyjadřuje pevné přilnutí k Bohu, pevnou důvěru. Je to slovo, kterým končí modlitby. Synonymem pro víru je také výraz *bázeň Boží* (Žl 111,10).

Víra není slepá, poznává Boha z Jeho divů (Ex 10,2), otevírá člověku oči (Iz 43,10), vede k lásce. Úbytek víry vede k úbytku věrnosti a lásky vůči Bohu (Oz 4,1).

Prorok Izaiáš je nazýván prorokem víry. Ztotožňuje víru s lidskou existencí, důvěrou v Boha a setrváním v bytí (28,16; 7,9). Období zkoušky jsou zároveň osvědčením pravosti víry. V době ohrožení nemá lid hledat záchranu v politických úmluvách, ale pouze v Bohu a vírou v Něho.

Nový zákon

Synoptici

U synoptiků (Mt, Mk a Lk) vychází první iniciativa ze strany Boží (Mt 11,27). Víra je Božím darem člověku. Bůh lidem zjevuje poznání tajemství svého Syna (Mt 16,17) a svěřuje jim poslání víru šířit.

Synoptická evangelia rozlišují tři stupně víry. První stupeň spočívá ve *víře v Kristovu zázračnou moc*. Kristus tuto víru uznává a odpovídá na ni svými zázraky (Mk 5,34; 9,23; 10,52; Mt 8,10; Lk 17,19). Na tomto stupni lidé pokládají Krista za velkého proroka. Druhý stupeň víry projevují ti, kteří *věří v království Boží* tak, jak je Kristus zvěstuje. Kristu jde především o to, probudit tuto víru (Mk 1,15), proto ustupuje do pozadí a dává vyniknout obsahu svého kázání. Tento postup byl nutný, neboť Jeho zázraky příliš upoutávaly pozornost na Jeho osobu a odváděly ji od obsahu zvěstování. Víra v království již v zárodku obsahuje třetí stupeň – *víru v Ježíše, Mesiáše a Božího Syna*. Tento zárodek se dál rozvíjí.

V protikladu k této víře stojí nevěra předáků lidu (Mk 8,11; Mt 12,38-42; Lk 11,16.24-32), ale také nevěra lidu jeho domova, který ho odmítá (Mk 6,3). Kristus si stěžuje na nevěřící pokolení, které mu nerozumí (Mk 6,19).

Víra je komplexní úkon, zahrnuje v sobě vždy i lásku a naději, poznání a chápání (Mt 11,25-27). Není však jen záležitostí rozumu. Vyjadřuje celkový postoj člověka vůči Bohu a Kristu, odvrácení od hříchu (Mk 1,15). Projevuje se vyznáním před lidmi, a to i za cenu pronásledování (Mk 8,38; Mt 10,32). Víra vede ke spáse, nevěra uzavírá cestu k dosažení spásy (Mk 16,16).

Celé Písmo nám tedy jasně dosvědčuje, jak moc na víře záleží. Prosme na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje, sv. Václava, sv. Jana Nepomuckého a dalších českých patronů, aby se naše víra v tomto vrcholném období církevního roku oživila a dokonaleji prozářila celý náš život!

P.L.

Liturgický kalendář

březen 2013

3.	NEDĚLE	3. NEDĚLE POSTNÍ
10.	NEDĚLE	4. NEDĚLE POSTNÍ
17.	NEDĚLE	5. NEDĚLE POSTNÍ
19.	úterý	Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE – doporučený svátek
24.	NEDĚLE	KVĚTNÁ NEDĚLE
25.	pondělí	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE
26.	úterý	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE
27.	středa	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
28.	čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
29.	pátek	VELKÝ PÁTEK – den přísného postu
30.	sobota	BÍLÁ SOBOTA
31.	NEDĚLE	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Oznámení

Duchovní obnova

Farní duchovní obnova se uskuteční v sobotu 2. března v zimní kapli sv. Václava a v prostorách kostela sv. Jana Nep.. První rekolekční promluva začne v 15.00 hod. , potom bude příležitost ke svátosti smíření, v 17.00 hod. začne pobožnost křížové cesty a vyvrcholením rekolekce bude slavení eucharistie s druhou rekolekční promluvou.

Katecheze pro dospělé

Další katecheze na téma: „Věčná blaženost v díle sv. Tomáše Akvinského“ se uskuteční v sobotu 16. března ve farním sále po skončení večerních bohoslužeb.

Křížová cesta

Pobožnosti křížové cesty budou pokračovat každý pátek a sobotu vždy od 17.00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice a sv. Jana Nep. Na Velký Pátek bude tradiční pobožnost křížové cesty v kostele Nejsvětější Trojice v 15.00 hod.

Svátost smíření

Je vhodné pokud možno využít příležitosti ke svátostnému smíření během postních dnů do začátku Svatého týdne. Těm, kteří to nestihnou, bude zpovědní služba samozřejmě také ochotně poskytnuta.

Přijetí iniciačních svátostí

Na velikonoční vigílii Vzkříšení přijmou iniciační svátosti Michal Šesták a Martin Olejář. Vyprošujme jim potřebnou sílu a milost od Pána!

Brigáda v kostele sv. Jana Nep.

Dne 23. března se koná od 9:00h úklidová brigáda v kostele sv. Jana Nep. a jeho nejbližším okolí. Zváni jsou všichni farníci, každá pomocná ruka bude vítaná.

Úmysly Apoštolátu modlitby na březen

- 1. Aby spolu s vědomím, že celé stvoření je Božím dílem svěřeným lidské odpovědnosti, rostla i úcta k přírodě.**
- 2. Za biskupy, kněze a jáhny, aby byli neúnavnými hlasateli evangelia až do končin země.**
- 3. Aby všichni, kdo přijali radostnou zvěst evangelia, ji předávali dalším.**

Sv. Kateřina Švédská, panna – památka 24. března

Narodila se asi r. 1331 jako jedno z osmi dětí sv. Brigity Švédské (tu jsme si připomněli v r. 2008) a jejího manžela Ulfa Gudmarssona. Ve věku sedmi let byla poslána do školy kláštera v Risebergu. A brzy se ukázala její touha po odříkání a sklon k duchovnímu životu. Na pokyn svého otce se asi ve věku 14 let vdala za zbožného šlechtice Edgara von Kyren. Ihned ho přesvědčila, aby spolu učinili slib čistoty. Oba žili ve stavu panenství, zdokonalovali se v křesťanských ctnostech a konali skutky charity.

Přesto, že svého muže milovala, odešla v r. 1349 s matkou do Říma. Brzy nato dostala zprávu o úmrtí svého manžela. Žila pak stále s matkou v Římě, pomáhala jí v její charitativní práci a nadšeně následovala matčin asketický život. Jako mladá hezká vdova byla obletována nápadníky, ale všechny nabídky odmítala. V r. 1372 doprovázela svou matku spolu s bratrem Birgerem na pouti do Svaté země. Po návratu zůstala s matkou během její nemoci a smrti.

V r. 1374 převezla, podle přání sv. Brigity, matčino tělo do Švédska k pohřbu ve Vadsteně, a stala se hlavou tohoto kláštera řádu brigitek, neboli řádu Nejsvětějšího Spasitele. Kateřina řídila klášter velmi schopně podle zásad jeho zakladatelky. Následujícího roku šla znovu do Říma, aby podpořila proces kanonizace sv. Brigity a aby získala nové potvrzení řádu. Potvrzení řádu získala, ale kanonizaci v té době nebylo možné z důvodu papežského schismatu uskutečnit. (Sv. Brigitu svatořečil Urban VI. r. 1391, po Kateřinině smrti.) Kateřina podobně jako Kateřina Sienská podpořila papeže Urbana VI. A po pěti letech v Římě se vrátila domů. Zanedlouho však onemocněla a zemřela 24. března 1381. Byla pohřbena v klášteře ve Vadsteně. V r. 1484 dal Inocenc VIII souhlas k jejímu uctívání jako světice. Její ostatky pak r. 1489 byly tamtéž slavnostně pohřbeny. Kateřina napsala duchovní spis „Útěcha duše“.

Zobrazuje se s laní (nebo jelenem), protože ta prý jí přišla na pomoc, když se ji nějaký mladík snažil chytit s nekalými úmysly. Je patronkou proti předčasnému porodu a potratu, zřejmě kvůli své celoživotní zdrženlivosti, a také proti povodni. V Římě se vypráví legenda, že Kateřina zachránila město před povodní, která už prolomila hráze. Je to znázorněno na obraze v kapli na piazza Farnese, která je jí zasvěcena.

Památka sv. Kateřiny připadá do postní doby a většinou ustupuje důležitějším dnům. Ve Švédsku se její památka slaví 2. srpna. Po r. 1527, kdy byla ve Švédsku zavedena reformace, byl vydán pro kláštery zákaz přijímat nové členy. Pro klášter ve Vadsteně platily ale výjimky. Poslední sestra zemřela po r. 1600. A pak až v r. 1935 přišly do Vadstény sestry brigitky z Holandska. Nová budova kláštera byla postavena r. 1963. Klášter se nyní nazývá Pax Mariae a v r. 1991 získal status samostatného opatství.

Katolická církev ve Švédsku má kolem 150.000 tisíc věřících a je spravována biskupem ve Stockholmu. Biskupství ve Stockholmu bylo zřízeno r. 1953 potom když r. 1951 byla uzákoněna svobodná volba církve. Předtím od r. 1783 pečoval o katolíky ve Švédsku Apoštolský vikariát. Ale teprve od r. 1998 je biskupem Švéd. V zemi působí katolické církve i jiných obřadů.

Podle Internetu (Cath.Encycl.,santiebeatj, aj.)

MP

Pražský Karmel na Hradčanech

V únorovém čísle Košířského farního listu jsme psali o lednové pouti na Karmel u příležitosti třistapadesátého výročí úmrtí ctihodné Matky Marie Elekty, která v r. 1656 přivedla do Prahy řád karmelitek.

Od Ing. M. Valentové jsme dostali podrobné historické údaje o tomto řádu i místech jeho působení v Čechách, které s radostí a díky po drobných redakčních úpravách uveřejňujeme.

Řád karmelitek založil jako ženskou větev karmelitánů (2.řád) Jan Soreth kolem r. 1452. Řídil se zmíněnou řeholí papeže Evžena IV. z r. 1432. Návrat k prvotnímu přísnému duchu řádu byl proveden reformou sv. Terezie a založením 1. konventu v jejím duchu v San José v Avile r. 1563. Tak vznikl řád bosých karmelitek. Jejich spiritualita je založena na rozjímavém způsobu modliteb s výrazným zřetelem na Kristovo utrpení, na mariánské úctě i askezi a naprosté odevzdanosti službě Boží při dokonalém zachování evangelních rad. V českých zemích byly bosé Karmelitky od r. 1656, kdy byly přivedeny ze Štýrského Hradce do Prahy ctihodnou Marií Elektou Ježíšovou. Usídlily se u kostela sv. Josefa na Malé Straně. V letech 1782-1792 byly v rámci josefinských reforem přemístěny do Pohledu a r. 1792 dostaly darem bývalý klášter barnabitů u sv. Benedikta na Hradčanech kde působily až do r. 1950. Svou činnost zde obnovily po 40 letech totality v r. 1992.

Kostel sv. Benedikta byl původně farní kostel města Hradčan, připomínaný již r. 1353. Byl přestavěn v r. 1494 a znovu po požáru r. 1541. Do dnešní podoby byl upraven v 17. a 18. století. V roce 1626 byl darován řádu barnabitů, kteří si tu na místě fary postavili klášterní stavení. Kostel sám je jednolodní zbarokizovaná stavba s fragmenty gotického zdiva. Vnitřní zařízení pochází většinou z r. 1720. Hlavní oltář představuje Krista, předávajícího hřeby ze svého utrpení do rukou sv. Terezie, velké reformátorky

řádu. Na protější straně visí kříž s velmi expresivním plastickým vypodobněním Božích muk a ran, úzce související s obrazem na hlavním oltáři. Je to zhmotnělá spiritualita karmelského řádu – rozjímání o kříži, o smyslu utrpení, o pokání, sebezáporu, o oběti pro Krista i lidi. Zajímavý je i obraz sv. Ludmily od R.Mullera z r.1851.

Klášterní stavba je prosté jednopatrové raně barokní stavení, které bylo v letech 1958-1960 adaptováno pro státní hotel. Pozoruhodný je altánový rizalit nad Radničními schody, v jádře bývala hradební věž ze 14.stol.

Krátký životopis ctihodné Marie Elekty jsme uveřejnili v únorovém čísle, nyní zakončíme modlitbou, která ukazuje její hlubokou, vroucí, něžnou a dětsky důvěrnou zbožnost:

Přijď Ježíši, přijď můj milovaný, přijď Ty, na tisíckrát žádaný, přijď Ty, kterého miluje má duše - jen Jeho chci v sobě mít a NIKDY, NIKDY OD NĚHO NEUSTOUPIT.

M. Valentová

OKÉNKO VÍRY

Druhé přikázání:

NEVEZMEŠ JMÉNA BOŽÍHO NADARMO

447. Jak se má uctívat svaté Boží jméno?

Svaté Boží jméno je uctíváno tím, že se vzývá, velebí, chválí a oslavuje. Je proto zakázáno odvolávat se na Boží jméno kvůli ospravedlňování zločinu. Je také třeba se vyhýbat jakémukoliv zneužívání Božího jména, jako je *rouhání*, které je svou povahou těžkým hříchem, *kletby a neplnění slibů* učiněných ve jménu Božím.

448. Proč je zakázána křivá přísaha?

Protože v křivé přísaze člověk volá Boha, který je pravda sama, za svědka lži.

Nepřisahat ani při Stvořiteli, ani při tvorovi, leč když je to s pravdou, nutností a úctou (sv. Ignác z Loyoly).

449. Co je to křivopřísežnictví ve slibu?

Je to učinění slibu pod přísahou s úmyslem nedodržet ho, nebo porušení toho, co bylo pod přísahou slíbeno. Je to těžký hřích proti Bohu, který je vždy věrný svým příslibením.

Třetí přikázání:

POMNI, ABYS DEN SVÁTEČNÍ SVĚTIL.

450. Proč Bůh „požehnal den odpočinku a oddělil jej jako svatý“ (Ex 20,11)?

Protože v sobotní den se připomíná *Hospodinův odpočinek* sedmého dne stvoření, a také osvobození Izraele z egyptského otroctví a smlouva, kterou Hospodin uzavřel se svým lidem.

451. Jaký je Ježíšův postoj vůči sobotě?

Ježíš uznává posvátnost soboty a svou božskou autoritou podává její pravé vysvětlení: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27).

452. Z jakého důvodu křesťané nahradili sobotu nedělí?

Neděle nahradila sobotu, protože je dnem vzkříšení Krista. Jako „první den v týdnu“ (Mk 16,2) připomíná první stvoření; jako „osmý den“, který následuje po sobotě, znamená nové stvoření zahájené Kristovým zmrtvýchvstáním. Pro křesťany se tak stala prvním ze všech dní a ze všech svátků: dnem Páně, v kterém Kristus svou paschou dovršuje duchovní pravdu hebrejské soboty a ohlašuje věčné odpočinutí člověka v Bohu.

453. Jak se světí neděle?

Křesťané světí neděli a jiné zasvěcené svátky účastí na eucharistické oběti Pána a zdržením se těch činností, které jsou na překážku bohopoctě a radosti vlastní dnu Páně, nebo nezbytnému duševnímu a tělesnému zotavení. Dovoleny jsou činnosti spojené s rodinnými potřebami nebo služby velmi užitečné pro společenství, pokud nevytvářejí návyky, které by ohrožovaly svěcení neděle, rodinný života a zdraví.

454. Proč je důležité, aby neděle byla v občanské společnosti uznávána jako sváteční den?

Je to důležité proto, aby všichni měli skutečnou možnost dostatečně užívat odpočinku a volného času, který jim umožní pěstovat náboženský, rodinný, kulturní a společenský život; je také důležité mít vhodnou dobu k rozjímání, zamyšlení, mlčení a studiu; čas věnovaný dobrým skutkům, zvláště ve prospěch nemocných a starých osob.

Zprávy z farnosti

NAROZENÍ

Šťastní rodiče Renata a Peter Zafkovi si dovoluují oznámit, že 22.1.2013 se jim v motolské porodnici narodila dceruška **Josefínka Zafková**. Váhy a míry: 2 980g, 48 cm.

Rodičům blahopřejeme, Josefínce přejeme Boží pomoc a ochranu Panny Marie na celé její životní pouti. Navíc si přejeme pro naše farní společenství, aby malá Josefínka zdědila po obou rodičích krásný hlas a brzy jejich zpěv doprovázela při slavení liturgie.

KŘTINY

Moc všechny zdravíme a konečně srdečně zveme na KŘTINY našeho Antoníčka, které se uskuteční 03.03.2013 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Košířích při ranní bohoslužbě od 09.hodin. Těšíme se na shledání.

Křížovští

PS.: Po mši počítejte se zdržením ve farním sále.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
úterý	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce (kromě měsíce července a srpna)
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Květná neděle	kostel sv. Jana. N. 24. 3. 9,00 Nejsv. Trojice 24. 3. 11,00
Zelený čtvrtek	kostel sv. Jana N. 28. 3. 17,30
Velký pátek	Nejsv. Trojice 29. 3. 15,00 křížová cesta kostel sv. Jana N. 29. 3. 17,30
Vigilie Vzkříšení	kostel sv. Jana.N. 30. 3. 20,00
Boží hod velikonoční	kostel sv. Jana N. 31. 3. 9,00 Nejsv. Trojice 31. 3. 11,00
Velikonoční pondělí	kostel sv. Jana N. 1. 4. 9,00 Nejsv. Trojice 1. 4. 11,00